

Свѣрака-та и Гарванз-а. 98

Свѣрака-та, понѣже завидѣла на Гарванз-а, зашто предвозвѣщавалз на человекѣцы-тѣ съ нѣкакв менѣа, и за това былз свидѣтелствованз, че были скáзввалз бѣдѣшаа, за това, като видѣла нѣкои цы, че минѣвали, кацна́ла на едно дърво, и като прѣла, и звѣкала велегласно. И понѣже О́ни О́бзрѣ камз гласъ-а и оудивѣли сá: е́динз О́тз тѣхъ шáлз и рѣклз: хáде вѣрѣте си вз пáть-а тò былò ка, ко̀ето и звѣкало, и тѣмъ незнаменѣва нищо.

Приказката **Обавлѣва**: че така и О́ни́а чело ко́ито и шáтз да сá показáтз предз по добры-тѣ тѣхъ, че сá и тѣи нѣщо, О́стави що немóгáтз да мáтз нѣщо похвалѣ достóйно като тѣхъ, но е́ще достóйны и за пресмѣванѣ.

Свѣрака-та и Кѣче-то. 99

Свѣрака-та приносила жѣртвѣ на Минѣрва (А́дин гѣна), и призокавала Кѣче-то на оугошѣнѣе. А́ рѣкло: зашò сѣдишз и сѣ и ждѣвлѣвашз (хáрчиш пѣсто жѣртвы-тѣ; невидишз ли, че Богѣна-та толикò тѣ е намразѣла, шòтò и О́тз дрѣги-тѣ содрѣ подобны на тѣбе знаменáтелни птѣицы вдигна́ла ванѣ-то, и не гѣ вѣрва за нищо. А́ Свѣрака-та мѣ́лзз за това наипáче жѣртвѣ и принóсамз, за да знакоми (задо-сти) съ мѣне.

Поучáва това: че много человекѣцы, заради своѣ добрò не гѣ домѣрзáва да прáвáтз добрò и на тѣли-тѣ си.